

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 94/07-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. mája 2007 predbežne prerokoval sťažnosť J. D., P., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. PN 12 C 258/2001 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. D. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. apríla 2007 doručená sťažnosť J. D., P. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. PN 12 C 258/2001.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že 27. septembra 2001 bol podaný návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov Okresnému súdu Piešťany, ktorý

bol predmetom konania vedeného pod sp. zn. PN 12 C 258/2001. Sťažovateľ 3. októbra 2003 požiadal Okresný súd Piešťany o urýchlenie priebehu súdneho konania a upovedomil o tom aj Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“). Túto žiadosť poslal aj Slovenskému národnému stredisku pre ľudské práva. Dňa 24. novembra 2003 opätovne žiadal okresný súd o urýchlenie konania a o tejto žiadosti upovedomil aj ministerstvo. Okresný súd rozhodol až 18. novembra 2005. Proti rozsudku sa sťažovateľ odvolal. Dňa 5. septembra 2006 žiadal o preloženie súdneho konania z dôvodu vhodnosti. Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) oznámil, že toto podanie bolo zaslané okresnému súdu, lebo jeho vec sa na krajskom súde nenachádza. Predsedníčka krajského súdu zistila chybu na strane krajského súdu, čo oznámila sťažovateľovi. Pred začatím pojednávania 31. októbra 2006 sťažovateľ upustil od žiadosti o prikázanie veci inému súdu. Rozsudok krajského súdu bol vyhlásený 30. januára 2007, 14. marca 2007 bol odoslaný okresnému súdu a 11. apríla 2007 sa stal právoplatným.

Sťažovateľ namieta zbytočné prietahy v konaní, ktoré trvalo päť rokov a sedem mesiacov, a žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1) Základné právo J. D. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. PN 12 C 258/2001 bolo porušené.

2) J. D. priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 400 000,- Sk (slovom štyristotisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd v Trnave povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, keď namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05).

Podľa stabilnej judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 12/01, IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 205/03, I. ÚS 16/04) ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) ešte trvalo. Ak v čase, keď bola sťažnosť doručená ústavnému súdu, už nedochádza k prieťahom v konaní postupom označeného orgánu, je daný dôvod na odmietnutie sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. PN 12 C 258/2001, ktoré bolo právoplatne skončené 11. apríla 2007; navyše namieta porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov okresným súdom v čase, keď sa vec sťažovateľa na okresnom súde nenachádzala (viac ako 2 mesiace).

Sťažovateľ namieta zbytočné prieťahy a porušenie svojho základného práva konaním okresného súdu, ktorý vo veci samej v čase podania sťažnosti už nekonal, a preto nemohol

žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne prieťahy v ňom, a teda nemohol ani porušovať označené základné právo sťažovateľa. Na základe toho ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa je zjavne neopodstatnená, a preto ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po jej predbežnom prerokovaní z tohto dôvodu odmietol (podobne napr. II. ÚS 184/06).

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa ďalšími nedostatkami sťažnosti nezaoberal a ani o ďalších nárokoch sťažovateľa uplatnených v petite sťažnosti nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. mája 2007